

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/240/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114212192
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4114212192.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting s. r. o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Praha-Nové Město, Česká republika, IČO: 26 429 705, zast. Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: F. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z., V. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO: 42 362 962, zastúpený JUDr. Patrikom Podhradským, advokátom, so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 1.400,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 14. januára 2016 č. k. 9C/66/2014-55 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa pripustil vstup vedľajšieho účastníka VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962 do konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 93 ods. 1 až 4 OSP, § 1 ods. 1 a § 25 ods. 1, 2 Zákona o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 24. 11. 2014 oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, že vstupuje do predmetného konania ako vedľajší účastník. Podaním zo dňa 24. 03. 2015 navrhovateľ oznámil, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko vstupom vedľajšieho účastníka do konania získava vedľajší účastník prístup k osobným údajom spotrebiteľa. V mnohých veciach koná bez toho, aby bola v minimálnom kontakte s účastníkom konania. Uvedeným konaním dochádza k zjavnému porušovaniu článku 19 ods. 2, 3 Ústavy, nakoľko je neoprávnené zasahované do súkromného života účastníkov konania. Zároveň dochádza k rozporu s § 7 ods. 1 zák. č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov. Novela OSP vykonaná zákonom č. 384/2008 s účinnosťou od 15. 10. 2008 zakotvila do § 93 nový odsek §-u 2, podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, pričom poznámka 10a k tomuto ustanoveniu uvádza ako príklady týchto osobitných predpisov Obchodný zákonník, antidiskriminačný zákon, zákon č. 305/2005 Z. z. o sociálno-právnej ochrane detí a sociálnej kuratele a zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Špecifikom tejto skupiny vedľajších účastníkov je, že na rozdiel od tradičných vedľajších účastníkov, ktorí musia preukázať svoj právny záujem na výsledku konania, týmto „novým“ vedľajším účastníkom postačuje preukázať, že existuje ako právnická osoba a ich predmet činnosti spočíval v ochrane zákonom stanovených práv, napríklad podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. O vstupe vedľajšieho účastníka do konania súd nevydáva žiadne rozhodnutie preto, ak v zmysle § 93 ods. 2 OSP vedľajší účastník vstúpi do konania, či už z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov, prislúchajú mu v zmysle § 92 ods. 4 OSP rovnaké práva a povinnosti ako účastníkov, napr. má právo na zaslanie rovnopisov, podaní, nahliadnuť do spisu a pod., pokiaľ zákon vyslovene neustanovuje, že procesné podanie môže vykonať len hlavný účastník osobne. Z uvedeného je zjavné, že jeho postavenie v konaní mu dovoľuje oboznamovať sa s osobnými údajmi účastníkov. Vzhľadom k tomu, že v danej veci sa medzi účastníkmi

jedná o spotrebiteľský vzťah a vedľajší účastník je právnická osoba, ktorá má chrániť práva spotrebiteľa, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Uznesenie súdu prvého stupňa napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že konanie je európskym konaním vo veciach s nízkou hodnotou sporu a je právne regulované Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007. Právna regulácia označeného nariadenia obsiahnutá v čl. 4 a 5 vedľajšie účastníctvo nepozná a pripúšťa aplikáciu procesných pravidiel zakotvených v Občianskom súdnom poriadku len výnimočne a to vtedy, ak explicitne ustanovuje, že sa postupuje v súlade s príslušným procesným právom uplatniteľným v členskom štáte. Nie je mu preto známe, prečo konajúci súd nepostupoval podľa procesných pravidiel označeného nariadenia a aplikoval prednostne vnútroštátne právo. Pre oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, doručené súdu pred 01. 01. 2015, teda pred účinnosťou zák. č. 353/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. uvádza, že konajúci súd je povinný zabezpečiť si vyjadrenia účastníka, na ktorého stranu vedľajší účastník vstúpi. Len samotné oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania nemôže automaticky zakladať právo vedľajšieho účastníka na účasť v konaní, a takisto, že osoba, popri ktorej vstúpil do konania s takýmto úkonom súhlasí. Poukázal tiež na nesúlad ust. § 93 ods. 2 OSP s Ústavou SR, konkrétne s čl. 19 ods. 2 a 3. V prípade oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, doručené súdu po 01. 01. 2015, teda po nadobudnutí účinnosti zák. č. 353/2014, uviedol, že podľa § 93 ods. 3 OSP je povinnosťou vedľajšieho účastníka, ktorý vstupuje do konania z vlastného podnetu, súčasne s oznámením o vstupe do konania predložiť konajúcemu súdu aj súhlas účastníka konania, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní. Inak súd na oznámenie o vstupe neprihliadne. V prípade, ak vedľajší účastník súhlas odporcu k návrhu na pristúpenie vôbec nepredložil, navrhuje, aby na oznámenie o vstupe vôbec súd neprihliadal a v konaní ďalej pokračoval bez vedľajšieho účastníka. Napokon poukázal na podrobnú úpravu tzv. skráteného konania ustanoveného OSP a európskeho konania s nízkou hodnotou sporu, ktoré je upravené nariadením. V rámci tzv. skráteného konania toto konanie nadobudne atribúty sporového konania včasným podaním odporu oprávnenou osobou. Až po takomto procesnom úkone môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva. Ak v súčasnosti existuje právna úprava, ktorá nedovoľuje vedľajšiemu účastníkovi podať odpor proti platobnému rozkazu v rámci tzv. skráteného konania v rámci vnútroštátneho práva analogicky teda vedľajší účastník nie je oprávnený podať odvolanie voči rozsudku v rámci európskeho konania s nízkou hodnotou sporu. Na podporu svojej argumentácii poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 30. 10. 2013 sp. zn. 6Cdo/357/2012.

Odporca, ani vedľajší účastník sa k podanému odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Návrhom na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu podaným na súde prvého stupňa dňa 17. 04. 2014 sa navrhovateľ domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu istinu vo výške 1.400,91 eura s príslušenstvom. Podaním zo dňa 14. 11. 2014, doručené súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2014, oznámilo občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, že vstupuje podľa § 93 ods. 2 OSP do konania ako vedľajší účastník na ochranu a podporu práv odporcu. Vstup vedľajšieho účastníka do konania bol oznámený navrhovateľovi, resp. jeho právnenému zástupcovi dňa 20. 03. 2015. Dňa 24. 03. 2015 navrhovateľ podal námietky neprípustnosti vedľajšieho účastníctva a následne súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 93 ods. 1 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, ako aj prihliadnúc na obsah spisu, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne po právnej stránke a svoje rozhodnutie súd prvého stupňa dostatočne a správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia.

Na zdôraznenie správnosti odvolací súd uvádza, že zákonným predpokladom prípustnosti vedľajšieho účastníctva v prípadoch, na ktoré sa vzťahuje ust. § 93 ods. 1 OSP je právny záujem vedľajšieho účastníka na úspechu účastníka, na strane ktorého vstúpil do konania. V prípadoch, na ktoré dopadá ust. § 93 ods. 2 OSP zákon neustanovuje ako podmienku účasti tretej osoby na konaní skutočnosť, že táto osoba má záujem na výsledku konania. Legitímácia na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ktorá je inak vyvodzovaná z právneho záujmu na výsledku sporu § 93 ods. 1 OSP tu vyplýva priamo zo zákona. V prípade takejto právnickej osoby je právne postavenie vedľajšieho účastníka nevyhnutné, aby predmetom jej činnosti bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Vedľajší účastník nadobúda svoje procesné postavenie aj bez rozhodnutia súdu už tým, že súdu dôjde jeho oznámenie o vstupe do konania. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len, ak účastník namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania.

S poukazom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajšie účastníctvo na strane odporcu je prípustné, je vecne správne. Prihliadol pritom na to, že vedľajší účastník oznámil svoj vstup do konania podaním zo dňa 14. 11. 2014, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 24. 11. 2014, pričom súd prvého stupňa dal obidvom účastníkom možnosť vyjadriť súhlas, resp. nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na strane odporcu, čo v konečnom dôsledku navrhovateľ aj urobil. V danom prípade preto boli splnené všetky podmienky na vedľajšie účastníctvo na strane odporcu a neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by vylučovali možnosť vedľajšieho účastníctva v konaní a to aj s poukazom na to, že odporca nevyjadril nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane.

Okrem toho mal odvolací súd za to, že v predmetnom konaní ide o sporové konanie, kde súd nerozhoduje v tzv. skrátenom konaní vydaním platobného rozkazu, a preto neobstojí argumentácia navrhovateľa poukazujúca na názor vyjadrený v uznesení Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 10. 2013 sp. zn. 6Cdo/357/2012.

Vo vzťahu k navrhovateľom namietanému Nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 odvolací súd dodáva, že v zmysle čl. 19 Nariadenia, ak toto Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Predmetné Nariadenie nevylučuje, ani neupravuje vedľajšie účastníctvo v súdnom konaní. Keďže vedľajší účastník vstúpil do konania pred novelou OSP účinnou od 01. 01. 2015, súd prvého stupňa na vec správne aplikoval ust. § 93 ods. 1 až 4 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014, rešpektujúc zásadu zákazu retroaktivity. Vzhľadom k uvedenému, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď aplikoval ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku upravujúce vedľajšie účastníctvo aj v tomto konaní.

Napokon, odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. PLÚS 1/2014-9 zo dňa 29. 01. 2014, v rámci ktorého Ústavný súd SR dospel k záveru, že ustanovenie § 93 ods. 2 OSP nezasahuje do základného práva garantovaného čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Teda aj táto odvolacia námietka navrhovateľa je nedôvodná.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.